

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622201125
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5622201125.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Zuzanou Bajlovou, LL.M. právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874, adresa na doručovanie písomností: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., oddelenie regresných náhrad a SV, P. O. Hviezdoslava 26, Žilina, proti žalovanej: L. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXXX, zastúpená JUDr. Dušanom Jančim, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, IČO: 42 223 938, v spore o zaplatenie 1.886,31 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 377,26 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.886,31 eur od 30. 03. 2022 do 14. 08. 2023 a zo sumy 377,26 eur od 15. 08. 2023 do zaplatenia.
- II. V zostávajúcej časti sa konanie z a s t a v u j e.
- III Žalobcovi sa voči žalovanej p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu.
- IV. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 05. 04. 2022 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 1.886,31 eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07. 04. 2020 žalovaná ako vodička osobného motorového vozidla AUDI A6 EVČ: LM 807 DC spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej poistenej žalobcu poškodený A. Q. utrpel zranenia, ktorým dňa 17. 04. 2020 podľahol. Skutkový stav poškodenia zdravia bol zistený na základe Oznámenia zdravotnej poisťovne o úraze alebo inom poškodení zdravia vystaveného lekárom Liptovskej nemocnice s poliklinikou, Liptovský Mikuláš, úrazová chirurgia dňa 07. 04. 2020, z elektronickej evidencie dopravných nehôd a zo správy OR PZ v Liptovskom Mikuláš, ODI č. ORPZ-LM-ODI-6-344/2021 zo dňa 19. 09. 2021. Vo veci zavinenia dopravnej nehody rozhoduje Okresný súd Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/66/2021. Žalobca vynaložil na zdravotnú starostlivosť poskytnutú svojmu poistencovi spolu 1.886,31 eur. Vynaložené náklady z hľadiska účinnosti, účelnosti a hospodárnosti odsúhlasil revízny zamestnanec žalobcu. Žalobca má v zmysle § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. právo na náhradu vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u jeho poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním.

2. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 4C/19/2022-12 zo dňa 12. 04. 2022 konanie prerušil až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/66/2021.

3. Následne, ako bolo právoplatné skončené trestné konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/66/2021, rozsudkom č. k. 3T/66/2021-375 zo dňa 12. 10. 2022 v spojení s

uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/7/2023-422 zo dňa 25. 04. 2023, ktorým bola žalovaná uznaná vinnou za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25. 04. 2023, súd prvej inštancie vydal dňa 13. 06. 2023 pod č. k. 4C/19/2022-19 platobný rozkaz, voči ktorému podala žalovaná včas odpor s vecným odôvodnením vo veci samej, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

4. V podanom odpore (č. I. 25 spisu) žiadala žalovaná žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V prvom rade žalovaná namietla svoju pasívnu vecnú legitímáciu. Uviedla, že mala uzatvorenú Poistnú zmluvu č. 2406440849 so spoločnosťou Generali Poistovňa, a.s., Bratislava, IČO: 35 709 332. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len ZoPZP) škodu uhrádza poisťovateľ. Pretože mala žalovaná platne uzatvorené PZP, žalobca mal svoju žalobu smerovať len voči poisťovni. Okrem toho Znalecký posudok č. 3/2021 znalca B.. V. uvádza viacero príčin nehody. Znalec uvádzal, že boli riešené dve alternatívy nehodového deja, a to prvá, že chodec sa pohyboval smerom od svojho bydliska na ulicu Hlavnú a druhá, že sa pohyboval od ulice Hlavnej smerom k svojmu bydlisku. Prvá alternatíva bola založená len na výpovedi manželky chodca. Druhá spočíva vo sfére poznania v rozsahu a charaktere zranení chodca. V znaleckom posudku sa ďalej konštatuje, že pri druhej alternatíve parciálnou príčinou nehodového deja bola nesprávna technika chôdze zo strany chodca. Ďalej konštatuje znalec, že obmedzenie zmyslového vnímania v akomkoľvek rozsahu spôsobuje zvýšenie pravdepodobnosti vzniku kolíznej situácie. Chodec mal dostatočnú možnosť z hľadiska času, aktuálnych rozhľadových a dohľadových parametrov rozpoznať prípadné kolízne situácie alebo vyhodnocovať pohybový stav ostatných účastníkov cestnej premávky. Nie je možné vyjadriť sa o kvalite zraku, sluchu a reakčných schopností chodca v danom čase dopravnej nehody, ale chodec s najväčšou pravdepodobnosťou adekvátne zmyslovo reagoval, respektíve správne vyhodnocoval svoje pohybové schopnosti. Jediným relevantným zabránením nehody zo strany chodca je prispôbiť chôdzu, resp. pohyb a správanie v danom mieste, tým aspektom a normatívam tak, ako sú dopodrobna definované v znaleckom posudku v kapitole 2.4.6. Chodec mohol nehode zabrániť primeranou, skoršou reakciou, lebo z jeho strany mohlo prísť k vyhodnoteniu danej situácie ako kolíznej už v dostatočnom predstihu. Mal možnosť sledovať pohyb vozidla v dostatočnom predstihu a v možnosti chodca bolo takmer okamžite zastaviť svoj pohyb, respektíve zmeniť smer pohybu. Znalec ako parciálnu príčinu nehody uviedol aj spôsob chôdze nebohého, ktorý sa pohyboval po strede vozovky, pričom mal preukázateľné problémy s chôdzou, ako aj vnímaním. V mieste, kde došlo k nehode, nie je prechod pre chodcov, síce tam absentuje chodník a teda možno očakávať pohyb chodcov, je nepravdepodobné očakávať pohyb chodcov šikmo po strede vozovky. Nebohý nerešpektoval žiadne z ustanovení zákona o cestnej premávke, čo podľa názoru žalovanej viedlo k vzniku nehody. Takýto skutkový priebeh vodič nemal dôvod predpokladať. Znalec vo svojej výpovedi tiež dáva vinu za spôsobenie nehody nebohému a jeho nesprávnej technike chôdze, ktorá bola technicky nepochopiteľná a vysoko riziková.

5. Žalobca v podanej replike (č. I. 46 spisu) na podanej žalobe trval, s poukazom na § 9 ods. 7 písm. c) Zákona č. 580/2004 Z. z. má voči žalovanému právo na náhradu vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca. O zavinenom protiprávnom konaní žalovanej bolo rozhodnuté rozhodnutím Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/66/2021 zo dňa 12. 10. 2022, právoplatným dňa 25. 04. 2023. Náklady zdravotnej starostlivosti do dnešného dňa zo strany žalovanej neboli uhradené.

6. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu v duplike (č. I. 53 spisu), uviedla, že naďalej so žalobou nesúhlasí z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Podľa nich argument žalobcu je nesprávny. Citované ustanovenie síce zakladá nárok zdravotnej poisťovne na náhradu zdravotnej starostlivosti, ale má za to, že v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. ho priamo s nárokom odkazujú na poisťiteľa škodcu, ktorý je povinný plniť poškodenému. Ďalej poukazujú na ust. § 441 Občianskeho zákonníka v zmysle, ktorého ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Pri posudzovaní pomerného rozdelenia škody medzi škodcom a poškodeným ide o určenie vzájomného vzťahu medzi konaním poškodeného a škodcu a zváženie všetkých skutočností, ktoré prispeli k vzniku škody. Ustálená judikatúra pritom vyžaduje, aby konanie poškodeného, ktoré viedlo ku vzniku škody bolo protiprávnym konaním, čo v danom prípade je splnené, keďže § 53 ods. 3 zákona o cestnej premávke uvádza, že v mieste bez priechodu bez chodcov je možno vozovku len kolmo na jej os. V zmysle § 53 ods. 4 pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, len čo vstúpi

na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať, ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie, ani iné zábrany. Z uvedeného vyplýva, že nebohý nerešpektoval žiadne z ustanovení zákona o cestnej premávke. Ďalej poukazujú na rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo/3807/2014, podľa ktorého existuje tzv. princíp obmedzenej dôvery v doprave.

7. Poverená pracovníčka žalobcu na pojednávaní zobrala žalobu čiastočne späť v časti čo do zaplatenia sumy 1.509,05 eur s príslušným zákonným úrokom z omeškania a žiadala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 377,26 eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.886,31 eur od 30. 03. 2022 do 14. 08. 2023 a zo sumy 377,26 eur od 15. 08. 2023 do zaplatenia. Uviedla, že uvedenú sumu im zaplatila poisťovňa žalovanej z titulu PZP dňa 15. 08. 2023. Z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/66/2021 bolo preukázané zavinené protiprávne konanie žalovanej. Táto poznala miestne pomery a jednoznačne zodpovedá za dopravnú nehodu. Pokiaľ sa týka žalovanou tvrdenej námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, v celom rozsahu sa stotožnili s predbežným právnym názorom súdu. V danom prípade ide o regresný nárok, teda verejnoprávny nárok, kde sa nemôžu aplikovať ustanovenia súkromného práva, preto súd nemá čo zohľadňovať prípadné spoluzavinenie, lebo v konečnom dôsledku by potom za protiprávne konanie žalovanej zodpovedali všetci poistenci žalobcu.

8. Právny zástupca žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby vyslovil súhlas a v zostávajúcej časti žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že je pravda, že rozsudok sp. zn. 3T/66/2021 konštatoval vinu žalovanej, ale to neznamená, že len ona bola zodpovedná za vznik škody. Nesúhlasia s tvrdením žalobcu, že by v prípade, ak by súd žalobu v zostávajúcej časti zamietol, že by sa na tom podieľali všetci poistenci žalobcu, pretože v takom prípade by si žalobca mohol uplatňovať škodu voči tomu, kto sa podieľal na vzniku škodovej udalosti, t. j. od poškodeného, resp. od právnych nástupcov.

9. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise a s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/66/2021.

10. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, súd zistil tento skutkový a právny stav:

11. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/66/2021-375 zo dňa 12. 10. 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/7/2023-422 zo dňa 25. 04. 2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 04. 2023, súd žalovanú uznal vinnou, že dňa 07. 04. 2020 asi o 06.30 hod. viedla ako vodič svoje osobné motorové vozidlo továrenskej značky AUDI A6, evidenčné číslo LM 807 DC po miestnej komunikácii na ulici K jaskyni v obci Važec, v smere na Hlavnú ulicu, pričom pred rodinným domom č. XXX v dôsledku jej oneskorenej reakcie došlo k zrážke ľavou časťou jej vozidla s chodcom A. Q., nar. XX. XX. XXXX, naposledy trvale bytom H. XXXX, okres M. G., pri ktorej utrpel komplex poranení hlavy a hrudníka, a to subdurálne krvácanie v oblasti klenutia ľavej mozgovej pologule, subarachnoidálne krvácanie na úrovni ľavého čelového laloka mozgu s krvácaním do mozgových komôr, dve menšie tržné rany okolo ľavej očné a odreninu nosa s opuchom, sériových zlomenín rebier č. 3-7 ľavej predbočnej hrudnej steny s minimálnym posunom a ľahký otras mozgu a následne počas jeho hospitalizácie v Liptovskej nemocnici s poliklinikou MUDr. Ivana Štodolu v Liptovskom Mikuláši došlo k poúrazovej komplikácii, a to akútnemu zlyhaniu respirácie a činnosti srdca, ktorá sa vyvinula na podklade, pri dopravnej nehode utrpených, primárnych poranení hlavy a mozgu a poranení hrudníka s dosahom na oslabenie respiračných, srdcovocievnych i neurologických funkcií, čo dňa 17. 04. 2020 vyústilo do smrti poškodeného A. Q., čím inému z nedbanlivosti spôsobila smrť, čím spáchala prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, za čo bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky. Zároveň jej bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 2 roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenú K. Q. škodu vo výške 1.532,31 eur (pohreb nebohého a pomník) s tým, že vo zvyšnej časti nároku na náhradu škody súd poškodenú odkázal na civilný proces. V súvislosti s liečením poistenca žalobcu - poškodeného vznikli žalobcovi náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v celkovej výške 1.889,76 eur pozostávajúce z ambulantnej pohotovostnej služby, ústavnej (lôžkovej) starostlivosti a z nákladov konania. Výzvou zo dňa 21. 01. 2022 žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 1.889,76 eur za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktorá zo strany žalovanej nebola uhradená. V priebehu súdneho sporu bola zo strany poisťovne žalovanej uhradená žalobcovi suma vo výške 1.509,05 eur, v ktorej časti vzal žalobca žalobu čiastočne späť.

12. Podľa § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene zákona o poisťovníctve, zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

13. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

14. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Y. V. R. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobe v časti uvedenej vo výroku I. tohto rozsudku vyhovel, keď v tejto časti mal preukázanú jej dôvodnosť. V časti, v ktorej zbral žalobca žalobu späť, súd konanie podľa § 145 ods. 2 CSP za súhlasu žalovanej vo výroku II. tohto rozsudku, zastavil.

17. Podanou žalobou si žalobca voči žalovanej uplatnil právo na náhradu vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca - poškodeného A. Q., ktoré utrpel pri dopravnej nehode, ktorú spôsobila žalovaná. Zákonným predpokladom pre vznik nároku zdravotnej poisťovne na regresnú náhradu je:

1./ Poskytnutie zdravotnej starostlivosti poistencovi.

2./ K úrazu alebo inému poškodeniu zdravia poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním tretej osoby.

V súdnej veci boli obidve vyššie uvedené predpoklady naplnené, čo žalovaná nenamietla. Žalovaná bola právoplatným rozsudkom uznaná vinnou zo spáchania prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, ktoré sa dopustila voči poistencovi žalobcu a v zmysle § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Pokiaľ sa týka výšky regresnej náhrady, táto zo strany žalovanej namietaná nebola.

18. V rámci prostriedkov procesnej obrany žalovaná namietala svoju pasívnu vecnú legitímáciu, keď podľa skutkových tvrdení žalovanej v zmysle § 4 ods. 3 ZoPZP je pasívne vecne legitimovaná poisťovňa, v ktorej mala uzatvorené povinné zmluvné poistenie, rovnako spornou v súdnej veci bola otázka, resp. posúdenie toho, či je potrebné zisťovať a následne prihliadať na mieru spoluzavinenia poškodeného - poistenca zdravotnej poisťovne - žalobcu na následkoch spôsobenej dopravnou nehodou.

19. Právo zdravotnej poisťovne voči tretej osobe na náhradu uhradených nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej poistencovi, zdravie ktorého bolo poškodené zavineným protiprávnym konaním tejto tretej osoby, súvisí s vykonávaním zdravotného poistenia. Toto právo vzniká zaplatením úhrady poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti (pozri uznesenie NS SR z 21. 01. 2010, sp. zn. 1Cdo/70/2009). Ako vyplýva z ďalšieho rozhodnutia NS SR (uznesenie NS SR z 30. 06. 2011, sp. zn. 2Cdo/343/2009), právo postihu (tzv. regresné právo), ktorým jej v danom prípade právo zdravotnej poisťovne uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť je hmotnoprávny nárok zdravotnej poisťovne voči osobám zodpovedajúcim za škodu, pričom túto škodu musela z iného právneho dôvodu uhradiť spôsobom upraveným v osobitných zákonoch a nie je preto právom na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka.

20. Podanou žalobou si žalobca v zmysle vyššie uvedeného uplatnil regresný nárok za poskytnutú zdravotnej starostlivosti voči tretej osobe - žalovanej. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi výškou poskytnutej zdravotnej starostlivosti poisťencovi žalobcu a medzi sumou, ktorú za žalovanú uhradila jej poisťovňa z titulu povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Regresný nárok nie je nárokom na náhradu škody v pravom slova zmysle, jedná sa o samostatný nárok na náhradu škody, ktorý vyplýva z osobitného predpisu, v konkrétnom prípade z ust. § 9 ods. 7 písm. c) zákona o zdravotnom poistení v znení neskorších predpisov. Základom tohto nároku v danom konaní je systém verejného zdravotného poistenia, v rámci ktorého žalobca poskytol svojmu poisťencovi (poškodenému) zdravotnú starostlivosť v súvislosti so zraneniami utrpými pri dopravnej nehode spôsobenej žalovanou. Predmetná zdravotná starostlivosť má svoj finančný ekvivalent, ktorý vyjadrili vo vyčíslení súvisiacich nákladov. Ide o nárok vzniknutý v oblasti verejného práva, čo už zo svojej podstaty vylučuje aplikáciu inštitútov súkromného práva.

21. Čo sa týka otázky miery spoluzavinenia poškodeného, tá nie je dôležitá, pretože významným a rozhodujúcim je totiž samotný fakt, že tretia osoba protiprávnym konaním spôsobila úraz, resp. iné poškodenia zdravia poisťenca žalobcu (smrť poškodeného). Základný rozdiel oproti náhrade škody ako typickému občianskoprávnemu, resp. súkromnoprávnemu inštitútu, je v prípade regresného nároku daný práve jeho základom vo verejnom práve - v systéme verejného zdravotného poistenia. Právny predpis verejného práva ani nemá prečo upravovať inštitút spoluzavinenia. Takýmto právnym predpisom je vo vzťahu k eventualite určitej moderácie súdom vlastný prístup prostredníctvom odstránenia neprímeraných tvrdostí zákona, na ktorý prístup však konkrétny konajúci subjekt musí mať dané osobitné zákonné splnomocnenie (pozri rozsudok KS Žilina z 25. 06. 2019, sp. zn. 5Co/15/2019). Navyše posudzovanie otázky spoluzavinenia sa týka vzťahu medzi škodcom a poškodeným, nie medzi škodcom a treťou osobou (v súdenom prípade zdravotnou poisťovňou). V súdenom prípade sa jedná o vzťah poskytovateľa verejného zdravotného poistenia voči tretej osobe, ktorá sa dopustila protiprávneho konania. Otázka spoluzavinenia by bola relevantná len v konaní, v ktorom by si žalovaná voči poškodenému uplatňovala nároky na zaplatenie tej časti nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktorú uhradila zdravotnej poisťovni a za vznik ktorých by podľa miery svojho zavinenia zodpovedal poškodený.

22. Pokiaľ sa týka otázky pasívnej vecnej legitímácie, na zaplatenie regresnej náhrady je primárne zodpovedná žalovaná ako škodca. Pokiaľ žalovaná poukazovala na ust. § 4 ods. 3 ZoPZP, opätovne jedná sa o nároky, ktoré si žalovaná ako poistená zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla môže uplatniť voči svojej poisťovni. Nejedná sa teda o priamy nárok zdravotnej poisťovne voči poisťovni, s ktorou mala žalovaná uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Pokiaľ žalovaná poukázala na ust. § 15 zákona o PZP, uvedené ustanovenie sa vzťahuje na náhradu škody a v súdenom prípade, ako bolo uvedené v ods. 19. odôvodnenia tohto rozsudku, predmetom tohto sporu je uplatnenie si regresných nárokov zdravotnej poisťovne, nie nárok na náhradu škody. Preto súd žalobe v zostávajúcej časti vyhovel tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

23. Súd priznal žalobcovi uplatnené úroky z omeškania vo výške 5 %, ktorá zodpovedá vyššie uvedeným občianskoprávnym predpisom, a to zo sumy 1.886,31 eur od 30. 03. 2022 do 14. 08. 2023, kedy došlo k čiastočnej úhrade peňažnej pohľadávky a zo sumy 377,26 eur od 15. 08. 2023 do zaplatenia.

24. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a podľa § 256 ods. 1 CSP v časti, v ktorej zobral žalobu späť, keď zastavenie konania zavinila žalovaná, tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci, priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.